

Diplomová práce: Surrealistický svět André Bretona

Autor : Jiří Vraný

Vedoucí DP : Doc. PhDr. Jana Petrová, CSc.

Oponent DP : PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, PhD.

Surrealistický svět André Bretona od p. Jiřího Vraného je studie, která svou kvalitou stojí vysoko nad standartem diplomových prací, s nimiž se obvykle setkáváme. Fakt, že si proto zaslouhuje daleko více uznání a chvály než kritiky, znesnadňuje mé oponentské poslání, čímž předesílám, že se mu v tomto výjimečném případě poněkud zpronevěřím...

Četnost kladů, jimiž *Surrealistický svět André Bretona* vyniká, si žádá zrovna tak četná ocenění. Autorovi, který si předsevzal postihnout specificky Bretonův surrealismus, se podařilo uchopit jej v šíři, zvrstvenosti a odstíněnosti, jaké si tento námět zaslouhuje. Díky tomu před čtenářem vyvstává jakýsi panoramatický pohled na Bretonovo pojetí samotného pojmu surrealismus, které je autorem nejen intelektově pochopeno, nýbrž také - vzhledem k jeho velkému zaujetí pro námět - procítěno, uchopeno celkovým pohybem ducha, v němž racionalita neutiskuje jiné jeho složky, instance a nástroje duševního úsilí.

Zrovna tak se p. Jiřímu Vranému podařilo práci prokomponovat v návaznosti na vnější i vnitřní souvislosti, v kterých bretonovský surrealismus zkoumá, ať už jde o jeho postavení v kontextu moderny a avant-gard, o jeho inspiraci okultismem a jeho vztah k různým filosofiím, nebo o jednotlivé jeho inheretní, povýtce pojmové složky jako surrealistická revoluce, objektivní náhoda, konvulsivní krása, šílená láska atd.

Autorovi nelze upřít velkou povšechně kulturně-humanitní erudici a zběhlost na literárně-kritickém poli jakož i základní orientaci ve freudovském jádru psychoanalýzy, která je samozřejmě pro důkladné chápání surrealismu nezbytná. V tomto směru oceňuji

rovněž jeho znalosti filosofické, a to zejména tam, kde v jakési "prémiové" kapitole uvažuje o souvislostech mezi surrealismem a postmodernou. Bohatá, neřku-li úctyhodná bibliografie autorovu vzdělanost a sečtělou jen dokládá.

Mezi všemi těmito kvalitami se ovšem přece jen najdou drobné prohřešky a někdy i nedostatky. Kromě občasných gramatických chyb (např. "slovy, které" místo "která" s. 36, nesprávné skloňování zájmen s. 38 i jinde, chybějící čárky v souvětí s. 49, 51, 71, špatná shoda přísudku s podmětem "překážky... čekali!!!, atp.), občasných opakování a toho, že ve francouzském résumé občas jazyk klopýtne doslovným převodem z autorovy mateřštiny, shledávám vážnější zápor v tom, že autor naprosto opominul odkazovat u citací na jejich zdroj, jako by nevěděl nebo si neuvědomil, že referenční, popřípadě poznámkový aparát je jednou z "povinných" a nezpochybnitelně účelných složek vybavení vědecké práce.

Navzdory těmto výtkám však uzavírám poukazem na mimořádnou obsahovou i jazykovou hodnotu práce p. Jiřího Vraného a doporučuji ji k obhajobě.

Praha, 22.1. 2006

PhDr. Catherine Ébent Zeminová, PhD.

